

Han väckte liv i skånska visor

CHRISTER LUNDH I SAMBAND MED REPETITIONER PÅ HÄSSLEHOLMSGÅRDEN. FOTO: HELENE NORDGREN

Vissångare Christer Lundh, Hjärnarp, vida känd för sina visor till gitarr och låtar på klarinett eller gammalt tvåradigt dragspel, har avlidit i en ålder av 75 år. Närmast anhöriga är makan Ellinor samt barn med familjer.

Av Marie Strömberg Andersson

Christer Lundh var född i Lommarp, utanför Vinslöv, där föräldrarna drev lanthandel.

Han började tidigt intressera sig för dialekter och skånska visor och i början på 60-talet köpte han sin första bandspelare och åkte runt och spelade in äldre personers berättelser och minnen från barndomen.

När lokalradion körde igång fick han chans att medverka och därigenom efterlysa fler gamla visor. På så sätt kom Christer Lundh i kontakt med många intressanta människor och samlade in ett unikt material, som han senare förmedlade till sin publik.

1967 blev vissången hans levebröd men han studerade även.

Det blev en fil kand vid universitet i Lund. Han läste konst- och musikvetenskap och studerade även på Musikhögskolan i Malmö.

Via läraryrket kom han in på sitt forskningsarbete, som bland annat bidrog till inrättandet av ett skånskt folkmusikarkiv på Etnologiska institutionen vid Lunds universitet.

Genom åren har han samlat in och dokumentera material ur den skånska vistraditionen. Berättelserna handlar om folkliv, original och dialekter, både i visform, men även ramsor, slädängar och annat från förr.

Från början sjöng han en del på engelska och irländska och på 70-talet blev det mycket Bellman, Taube, Ferlin och Dan Andersson och han stoppade in allt fler skånska visor i sin repertoar.

På 1990-talet drog han igång en folklig sångstuga tillsammans med kollegorna Bo Anders Dahlskog, Lotta Folkesson och Roland Gottlow.

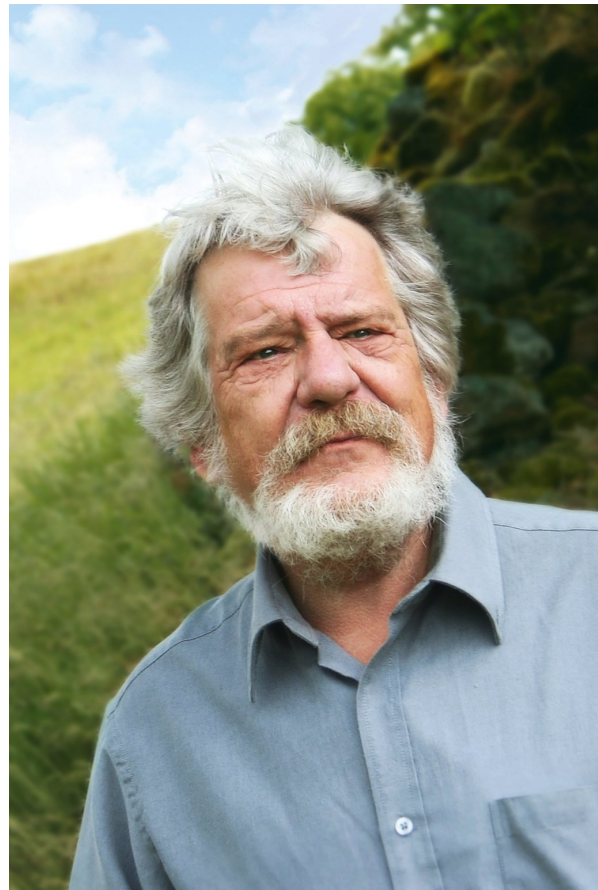
Skånska kören bildades, med syfte att bevara och levandegöra gamla skånska visor och deras traditioner.

Den första kören som framförde Christer Lundhs repertoar bildades i Hässleholm och sedan växte fler fram i Ängelholm, Ystad, Lund och Malmö.

I tidigare intervjuer berättade Christer Lundh att han var mest stolt över att ha samlat in visor på göingska och bevarat dem för framtiden.

Tillsammans med Rigmor Sylvén sammanställdes Visor i Skåne (1983). Han har haft egna programserier i Radio Kristianstad, Runtom Skåne i Radio Malmöhus och även medverkat i Lasse Holmkvists tv-program.

Bland några av hans övriga inspelningar kan nämnas Skånska bitar (1984), Förnyelse och tradition (1987), Di bästa bidana (1994, 2009), Trössale (1995) och Grovt & grant (2002).

CHRISTER LUNDH HAR AVLIDIT EFTER EN TIDS SJUKDOM. HAN BLEV 75 ÅR GAMMAL. FOTO: ARKIV

I samband med att han släppte sin åttonde cd, Di gamlaste bidana, berättade han med inlevelse i tidningen om det han sysslar med.

- **Det är** ofta i östra Skåne som man hittar det gamla inom musik, poesi och dialekter. Det är spännande att se hur visor har vandrat och traderats från generation till generation, berättade då Christer Lundh.

Han hade skrivit musiken till flera av visorna, som vinslövsdiktaren Per Weilands Aittehöstagille, Adam Jordan Krögers Opp pau taged från 1777 och skillingtrycket Humlevisan från 1740-talet.

Christer Lundh har uppträtt i alla möjliga sammanhang; på visfestivaler, ålagillen, folkmusikfestivaler, gåsagillen, i kyrkor och kulturhus.

Han hade ingen koll själv på hur många gånger han stått på scen men berättar att rekordet på ett år var 385 konserter.

Han har fått ta emot flera utmärkelser genom åren.

1993 utsågs han till Årets skåning, han blev Årets kulturpristagare 2004 och tilldelades Nordiska museets medalj för hembygdsvårdande gärning 2013.

Han skrev även flera böcker; Visor i Skåne (1983), Dä göingska sprauget (2006) och Skånska körens visbok (2001).

Han var en flitigt anlitaad vissångare och föreläsare och ända tills hälsan satte stopp ledde han med glädje Skånska kören i Hässleholm.

Han lämnar ett stort tomrum efter sig men körmedlemmarna känner stor tacksamhet och glädje över alla visor som finns kvar på not och cd och alla skånska visorna lever kvar för alltid.
